

бѣнцъ отъ триандафлы преплетеши съ листове отъ брышленъ, липи и пелинь, защото на тѣмъ са приписваше сила противна на дѣйствієто на виното, и само на госпожытѣ вѣнцытѣ бѣхъ лишени отъ тавызи предзапазителни средства, защото споредъ модата, женитѣ не пяхъ предъ хората. Въ тѣзи минута предсѣдательть Диомедъ намѣрваше потребно да парече едного за царь, спрѣчъ за началикъ на пиршеството, на когото длѣжността бѣ важна, а опредѣлението щу ставаше цѣкога по жребіе, а нѣкога, като въ сегашнія случаи, са опредѣляше отъ угостителя.

Диомедъ са намѣрваше въ затрудненіе заради избраніето. Сенаторътъ не можаше и поради важността си и поради слабото си здравье да извѣрива таквази обязанностъ, чито едилътъ Панса бѣ ше досгоденъ; а отъ друга страна избраніето на лице второстепенно споредъ чина на сенатора било бы оскулбеніе противъ сѫщія този сенаторъ. Въ туй серіозно размышлеше като са бѣ вдълбочилъ Диомедъ и сравняваше въ ума си достоинството ту на тогосъ ту на оногосъ, тутакси веселата физіономія на Салустія, който са подемиваше въ тѣзи минута заради затрудненіето на боязливия угоститель, чу вдхнѣ куражъ, и той тось часъ опредѣли беззпечицъ онзи ецикурсецъ за неограниченъ господарь на пиршеството.

Салустій пріе назначеніето съ приязната умѣреність.

— Азъ съмъ великолушенъ царь за онѣзи които піѣтъ, но по юе милосърдъ отъ Миноса къмъ сѣкого другого.

Слугытѣ донесохъ ароматическа вода за омываніе преди пиршеството; подиръ туй са начинъ Ѱденъето и трапезата тежеше вече отъ многото закуски.

Разговорътъ отъ пай напредъ общъ и послѣдователенъ, даваше благовреміе на Главка и на Юпа за свиданіе по изразигелю отъ сѣща дума. Юлія гledаше на любовниците съ пламнѣлъ очи,

«Подиръ малко, мысляше тя, ще занемѣкъ нейното мѣсто.»

А Клодій, който сѣдѣше около срѣдата на трапезата и разумѣ отъ физіономіята на Юлія че едно неудоволствіе раздираше гърди-
тѣ ѹ, рѣти са да са въсползува отъ обстоятелството и да ѝ от-
прави нѣкодко вѣжливи фразы. Юлія гы пріе благосклонно, не само
заради происхожденіето и благообразното му лице, но еще и заради
собственцото си тщеславие и подбуждана на туй повече отъ у-
форство нежели отъ страстъта си къмъ Главка.

Слугытѣ са намѣрвахъ въ безкрайно движениѳ защото бдител-
нагъ началикъ на пиршеството не позволяваше да оставатъ чашы-
тѣ нито една минута празни и толкозъ дѣятеленъ бѣше той до тѣ-